

Beköszöntő.

A Kir. Magy. Természettudományi Társulat anyagi támogatásával íme ezennel megindítjuk a »Növénytani Szakosztály« önálló közlönyét.

Elértük tehát azt, a mit szakosztályunk alakulásakor csak csendes óhajként tápláltunk.

A mikor a Kir. Magy. Természettudományi Társulat választmánya az 1891. november 18-ikán tartott ülésében a külön szakosztályok — akkor még szakértekezletek — alakításának tervét elfogadta, nyomban bejelentette az első titkár, »hogy a növénytani szakcsoport megalakult«. A mi szakosztályunk tehát mint első kezdette meg működését és már 1891. december 9-ikén tartotta meg első ülését.

Buzgósággal és az ügy iránt való szeretettel fogott a munkához, pedig még nem is tudta, hogy az ülésein előadott dolgozatok meg fognak-e jelenni és hol.

Eleinte egyes közlemények a Természettudományi Közlöny-nek Pótfüzeteiben jelentek meg, de minthogy megjelenésük a rendelkezésre álló helytől függött, — tehát bizonytalan volt — mivel így egyszermind az egymáshoz tartozó dolgozatok nem együttesen jelentek meg és mivel a kiadandó dolgozatok száma évről évre szaporodott, a szakosztály tagjai részéről mindinkább kifejezésre jutott azon óhajlás: vajha előadásainak kiadására külön közlöny állna rendelkezésre. Ezen óhajtást — melyet az állattani szakosztály is táplált — a Természettudományi Társulat úgy vélt némileg kielégíthetni, hogy évenként a »Pótfüzetek«-nek két-két füzetét egyrészt kizárólag az állattani, másrészt a növénytani szakosztály rendelkezésére bocsátotta. Ennek értelmében az utolsó két évben »Növénytani Közlemények« czímén összesen négy füzet jelent meg, mely tisztán a szakosztályunk ülésein előfordult tárgyakat közölte. Már ezen két évi tapasztalat azon meggyőződésre vezetett, hogy a Természettudományi Társulatlak ezen

jóakaró intézkedése se neki nincs előnyére, se a szakosztályok igényeit nem elégíti ki teljesen. Ezért a Társulat választmánya 1901. november 20-ikán tartott ülésében az állattani szakosztály kérése alapján elhatározta, hogy úgy az állattani, mint a növényteni szakosztálynak — egy külön folyóirat megindítása céljából — évi 1500 korona segélyt bocsát rendelkezésre.

Szerény kezdetből íme eljutottunk oda, hogy szakosztályunknak most már külön közlönye van.

Rajtunk áll most, hogy e közlönyünket felvirágoztassuk és annak létjogát kimutassuk.

A szakosztály tagjaihoz és a növénytan minden igaz barátjához fordulunk tehát azon kérelemmel, hogy a most már önállóan megjelenő »Növényteni Közlemények«-et, szakosztályunk közlönyét hatatos támogatásukban részesíteni szíveskedjenek.

Körünkben mindenkit szívesen látunk, a kinek nincs más ambíciója, mint hozzájárulni a növénytan ügyének Magyarországon való felvirágoztatásához és hazánk növényteni tekintetben való minél teljesebb megismeréséhez.

Tennivalónk van még elég és így mindenkinek kijut a munkából.

Hiszen még csak a kezdetén vagyunk hazánk növényteni átkutatásának.

Mutatják azt például azon ernyedetlen és önzetlen fáradozások, melyekből kitűnt, hogy Alföldünk, melyet eddig gombákban nagyon szegénynek tartottak, gazdag termőhelye az érdekesebbnél érdekesebb fajoknak. Ha sok ilyen munkásunk lesz, úgy van reményünk, hogy magyar botanikus írja majd meg a magyar flórát és nem külföldi.

De hát ideje volna már felhagyni az aprólékos fajok hajhászásával és a fajoknak majdnem a végtelenbe menő feldarabolásával. Inkább helyén volna már az összefoglalás, a magasabb szempontok alá való egyesítés. Valóban szégyenletes reánk, hogy nincs olyan újabb, a hazai phanerogam növények meghatározását célzó munkánk, melyet nyugodt lélekkel adhatnánk az ország tanuló ifjúságának kezébe. Reméljük, hogy idővel szakosztályunk lesz hivatva ez irányban is a szükséges munkálatokat megindítani és szaktársainkat egyetértő tevékenységre bírni.

A »Növényteni Közlemények« ezen czélt is fogják szolgálni, a mint hogy általában az a feladatuk, hogy az összes magyar botanikusok közlönyévé váljanak. Ezt pedig csak úgy érhetjük el, ha mindenben a személyi érdektől eltekintve csak az ügy érdekét tartjuk szemünk előtt. Azért azt kívánjuk, hogy a »Növényteni Közlemények«-ben mindenkor szigorú tárgyilagosság uralkodjék, a mi azonban nem zárja

ki a kritikát, a mely, helyesen alkalmazva, a nézetek és felfogások tisztázására, így ismereteink pontosabb megállapítására vezet. Kerüljük azonban mindazt, a mi tudományos törekvéseinkre bénítólag hathatna és az egyesek személyi érzékenységét érintené.

Ilyen szándéktól áthatva bocsátjuk útra az önálló »Növénytani Közlemények« első füzetét és reméljük, hogy szaktársaink buzgó munkálkodása lehetővé fogja tenni, hogy ezután rövid egymásutánban a »Növénytani Közlemények«-nek szakadatlan sora következzeék.

B u d a p e s t, 1902. februárius hónapban.

KLEIN GYULA.